

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Bc. Z. D.**, zastoupený Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem třída Přátelství 1960, Písek, proti žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Lidické náměstí 899/9, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 8. 2020, č. j. 15 A 320/2017 – 123,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám advokáta Mgr. Václava Strouhala z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 4. 9. 2020 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 8. 2020, č. j. 15 A 320/2017 – 123, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2017, č. j. KRPU-143127-59/ČJ-2017-0400KR-PK, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí vedoucího územního odboru Most Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 26. 6. 2017, č. j. MO-27/2017. Tímto rozhodnutím byl stěžovatel shledán vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v relevantním znění, za což mu byly dle § 51 odst. 1 písm. e) a g) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v relevantním znění, uloženy kázeňské tresty pokuty ve výši 5000 Kč a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že ji podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., avšak neuvedl žádné konkrétní skutkové či právní důvody podřaditelné pod tato ustanovení. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 9. 9. 2020, č. j. 5 As 286/2020 – 4, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil

kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu (§ 106 odst. 3 s. ř. s.), a dále jej vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dní od doručení tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění]. Stěžovatel byl zároveň poučen mj. o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2020, č. j. 5 As 268/2020 – 4, bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 15. 9. 2020. Soudní poplatek byl na účet soudu připsán dne 17. 9. 2020, avšak kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna nebyla.

[4] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[5] Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publ. pod č. 152/2006 Sb. ÚS, uvedl, že *„tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena“*. Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy v takovém případě lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupné na www.nssoud.cz).

[6] V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené lhůtě nedoplnil. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[7] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění, o vrácení zaplaceného soudního poplatku, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 22. října 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu